

Sygn. akt II Ka 53/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Karol Skocki

Protokolant: sekr. sąd. Milena Biegniewska

przy udziale prokuratora Katarzyny Jaśniak

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2020 r.

sprawy T. K.

oskarżonego o przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i inne

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kole z dnia 2 grudnia 2019 r.

sygn. akt II K 692/19

1. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.
2. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. B. kwotę 516,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.
3. Zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Karol Skocki

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 53/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Kole z dnia 2 grudnia 2019r., sygn. akt II K 692/19.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Obrazę przepisów postępowania mająca wpływ na treść orzeczenia w postaci art. 7 k.p.k. poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego, dokonaną z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, która doprowadziła do ustalenia, iż oskarżony dopuścił się czynu zabronionego polegającego na kierowaniu pod adresem G. K. groźby pozbawienia życia osób mu najbliższych i w tym zakresie przyznanie waloru wiarygodności jedynie tym wyjaśnieniom oskarżonego, w których przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu, podczas gdy bezpośrednio po przedstawieniu zarzutu oskarżony kategorycznie zaprzeczył, aby dopuścił się takiego właśnie zachowania, nadto uznanie za całkowicie wiarygodne zeznań M. K. oraz G. K. w sytuacji gdy powinny one zostać poddane szczególnie ostrożnej ocenie, podyktowanej dotychczasowym nastawieniem świadków do oskarżonego.</p> <p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść polegający na przyjęciu, iż oskarżony nie zastosował się do orzeczonego wobec niego zakazu kontaktowania się i zbliżania do M. K. podczas gdy ze zgromadzonego materiału dowodowego w żaden sposób nie wynika, aby w chwili zatrzymania</p>	# zasadny
2.		# częściowo zasadny
3.		# niezasadny
4.		

	<p>przez G. K. oskarżony znajdował się w odległości mniejszej niż 50 m od M. K., zwłaszcza wobec ustalenia, iż na samym balkonie pokrzywdzona pojawiła się dopiero w momencie, gdy oskarżony nie miał już możliwości swobodnego poruszania.</p> <p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść polegający na przyjęciu, iż podczas kierowania pojazdem mechanicznym po drodze publicznej oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości podczas gdy do takiego stanu oskarżony doprowadził się dopiero po opuszczeniu samochodu.</p> <p>Rażącą niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności wynikającą z niedostatecznego uwzględnienia warunków osobistych oskarżonego oraz jego zachowania się po popełnieniu przestępstwa, które to okoliczności powinny być potraktowane jako uzasadniające złagodzenie wymiaru kary.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd odwoławczy w toku kontroli apelacyjnej nie dopatrył się uchybień w ocenie dowodów, którą przeprowadził sąd I instancji. Ocena dowodów przeprowadzonych w toku postępowania pozostaje pod ochroną prawa procesowego (art. 7 k.p.k.), gdyż została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 §</p>		

2 k.p.k.). Sąd wydał wyrok na podstawie analizy całokształtu ujawnionych w toku postępowania okoliczności, mających znaczenie dla przedmiotowego rozstrzygnięcia, wobec czego ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie uchybia treści art. 410 k.p.k.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż obrońca oskarżonego w złożonej apelacji próbuje ponad wszelką miarę dać prymat wiarygodności wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego. Próby te jednak nie mogą być skuteczne. Wyjaśnienia oskarżonego stoją , bowiem w opozycji do całego pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, tak osobowego jak i rzeczowego.

W oparciu o zeznania świadków G. K. i M. K. prawidłowo ustalił sąd I instancji, iż oskarżony dopuścił się popełnienia przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. W trakcie zatrzymania oskarżonego przez sąsiada G. K. bezsprzecznie oskarżony groził świadkowi, iż zabije jego żonę i syna a groźby te wzbudziły u świadka obawę. Co najważniejsze – groźby te doskonale słyszała znajdująca się w odległości około 1 metra na balkonie świadek M. K., co tym bardziej potwierdza sprawstwo oskarżonego w zakresie art. 190 § 1 k.k.

Nie budzi wątpliwości również fakt, iż oskarżony przybywając w miejsce zamieszkania pokrzywdzonej M. K. nie dostosował się do sądowego zakazu zbliżania się do M. K. na odległość 50 metrów. Jak wynika z akt sprawy oskarżony znajdował się już w bramie, w wejściu na posesję, gdzie faktycznie został zatrzymany. Jednak stara się nie

zauważać skarżący obrońca, iż z zeznań pokrzywdzonej wynika, że odległość bramy od zabudowań i balkonu, na którym ona stała wynosi około 1 metra. Zatem nie można mieć wątpliwości również w zakresie sprawstwa oskarżonego czynu z art. 244 k.k. Nie może umknąć uwadze sądu fakt, iż oskarżony już wcześniej miał incydent związany z niedostosowaniem się do orzeczonego zakazu, jednak został wyproszony z posesji przez syna.

Co do faktu kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości przez oskarżonego w dniu 25 sierpnia 2019 r. to podkreślić należy, iż wszelkie próby negocjowania w tym zakresie sprawstwa są nieudolne, bowiem oskarżony przyłapany został przez Ż. S. i A. Z. „na gorącym uczynku”. Świadkowie Ci już po sposobie jazdy oskarżonego tzw. wężykiem powzięli wątpliwość co do stanu trzeźwości oskarżonego. Upewnili się, iż jest on w stanie nietrzeźwości i właśnie w takim stanie kierował w tym dniu pojazdem niezwłocznie po dokonaniu zatrzymania oskarżonego, kiedy czuć było od niego woń alkoholu. Z resztą sam oskarżony przyznał A. Z., iż spożył alkohol w postaci ćwiartki wódki.

Nieudolne są również próby negocjowania sprawstwa z dnia 6 października 2019 r. Owszem, świadek G. B. zeznał, iż oskarżony kupując alkohol na stacji wysławiał się i zachowywał normalnie. Jednak należy podkreślić, iż to świadek K. S., który zaparkowany miał samochód obok samochodu oskarżonego – obserwował oskarżonego od momentu wyjścia przez niego z samochodu i zauważył pewne nieprawidłowości,

które implikowały do przyjęcia, iż oskarżony znajduje się pod wpływem alkoholu i już pod wpływem alkoholu przyjechał na stację paliw. Co przecież ostatecznie spowodowało zatrzymanie oskarżonego na tejże stacji, nie tylko przez K. S., ale również przez G. B..

Wobec powyższego zarzuty skarżącego w zakresie sprawstwa oskarżonego stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami sądu orzekającego.

Jako niezasadny rodzi się również zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.

Mając na uwadze ilość czynów przestępczych a także stan upojenia alkoholowego w przypadku przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. kara ta jest adekwatna do stopnia winy oraz uwzględnia stopień społecznej szkodliwości. W przypadku oskarżonego T. K., mając na uwadze fakt wcześniejszych skazań – uznać należy, iż jedynie kara bezwzględnego pozbawienia wolności spełni swoje cele resocjalizacyjne.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie od zarzucanych czynów, ewentualnie zmiana poprzez złagodzenie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

<p>Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji skarżącego, a nie znalazł przy tym uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia.</p>	
---	--

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Wina i sprawstwo oskarżonego a także wymierzona wobec oskarżonego kara</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Zarówno wymierzona wobec oskarżonego kara jak i wina oraz sprawstwo nie budzi wątpliwości, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku w jakimkolwiek zakresie.</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylecia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2. 3.	<p>Uwzględniając, iż również w toku postępowania odwoławczego oskarżony reprezentowany był przez adwokata wyznaczonego z urzędu sąd na podstawie § 4 ust.1-3 i 17 ust. 2 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2016 poz. 1714 z późn. zm.) zasądził na rzecz adw. K. B. kwotę 516,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.</p> <p>O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalniając oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze z uwagi na jego sytuację majątkową i orzeczone karę izilacyjną .</p>

7. PODPIS
Karol Skocki

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina i sprawstwo oskarżonego	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana